

"...

II. İtirazcı Mahkemenin itirazının gerekçesi aynen şöyledir:

"1- Yargı, icra dairesi ile bir bütündür, terasız yargının düşünülmesine imkân yoktur. İcra iflas Yasasının birinci maddesi bunu doğrular nitelikte hüküm koymuştur. 4947 sayılı Kanununun bu konuda serdettiği 15. madde yargıya bağlı olan icranın yetkilerini alacaklı Bankaya tanımaktadır. Yani hem alacaklı ve hem de icra bir mercide toplanmaktadır; Anayasa'nın 7. maddesi yargı yetkisini bağımsız mahkemelere tanımıştır. Yargı yetkisi denilince kül olarak kalemiyle icra dairesiyle yargı bütünlüğü anlaşılması gerekir.

2- Anayasanın 12. maddesi kanun önünde herkesin eşit olduğunu belirtmektedir. Burada ise alacaklı Bankaya imtiyazlı bir durum tanımaktadır. Yani borçlu kanun önünde eşitsiz bir duruma sokulmaktadır. 4947 sayılı K. nun 15. maddesi Anayasa'nın bu temel ilkesine de aykırı görülmektedir. Adeta hem Karar mevkiinde ve hem de alacaklı olarak Banka borçlu ile aynı seviyede bırakılmamaktadır. Anayasa'nın 12. maddesi ilkesi zedelenmektedir.

3- Yine 4947 sayılı Kanunun 15. maddesiyle hâkimlerin 20 gün içinde karar verme zorunlusunda bırakılması Anayasa'nın 132. maddesine de aykırı görülmektedir. Banka ile ilgili ve Banka lehine konulan 4947 sayılı Kanunun 15. maddesi hâkimlerin yargı yetkisini kullanırlarken, hâkimlere emir ve talimatı gerektiren ve mahkemelere 20 gün içinde karar verine mecburiyetini koyan emredici bir hükümlerle, Anayasa'nın 132. maddesini ihlâl etmektedir."